

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22009/2022
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца Стамбена заједница ..., Улица ..., чији је пуномоћник Александар Ђурковић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., Улица ..., чији је пуномоћник Милан Веселичић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 4215/19 од 07.04.2022. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 4215/19 од 07.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 39197/13 од 13.06.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је ништав Уговор о регулисању међусобних односа између власника станова и инвеститора адаптације заједничке просторије смећаре и комплетног простора испред тј. позади стамбене зграде који је закључен дана 21.07.1998. године између туженог АА и тужиоца Стамбене зграде у Улици ..., Београд, под Ов бр 5896/98, оверен пред Петим општинским судом у Београду. Ставом другим изреке, одбијен је предлог за спајање ове парнице са парницом у предмету тог суда П 22283/12. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 134.520,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 4215/19 од 07.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом става 4. истог члана прописано је да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора који је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.).

Тужба ради утврђења ништавости у овој парници поднета је 15.10.2013. године. Вредност предмета спора је 248.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев не односи на новчано потраживање, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео (248.000,00 динара) не прелази динарску противвредност 3.000 евра, ради се о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија туженог није дозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић